

EL JOVE D'ULLDECONA JA HA DEBUTAT AMB EL PRIMER EQUIP

El faldut del Manchester City

By: Joaquín Celma

AVUI: ALEIX GARCIA, JUGADOR EBRENC INTERNACIONAL

Pregunta: El teu lema?

Resposta: Treballar al 100% cada dia, fora i dins del camp.

P: Qui t'ha recolzat més en el futbol?

R: El meu pare, la meua mare i el meu avi.

P: Ets col·leccionista d'alguna cosa?

R: Sí, ara que tinc la sort de jugar a la Premier, intento intercanviar una de les dues samarretes que ens donen amb els jugadors més coneguts dels altres equips. Tinc guardades totes les samarretes que he vestit durant tot el temps que fa que jugo a futbol. I també tinc guardades les botes amb les que vaig debutar a San Mamés a primera divisió amb el Vila-real, amb les que vaig debutar en la FA CUP amb el primer equip del Manchester City i també amb les que vaig debutar a la Premier League i vaig marcar el meu primer gol oficial a la copa d'Anglaterra, que són les mateixes.

P: Compta'm una anècdota?

R: Bé jo acostumo a explicar l'anècdota de quan vaig anar a un torneig amb la Selecció Espanyola sub-15 a Mèxic, un company i jo ens vam perdre per un centre comercial i no trobàvem a la resta de l'equip. Era una època on a Mèxic havien molts segrestos i els entrenadors ens van estar buscant durant una mitja hora fins que al final ens van trobar. Per a nosaltres va ser una mica graciós i per poder comptar en un futur però per als entrenadors va ser un malson. Un ensurt important.

P: Moment màgic del dia?

R: Quan arriba l'hora de posar-me les botes

i sortir al camp a entrenar, perquè és amb el que més gaudeixo i el que fa que m'oblidi de tot.

P: Què t'hagués agradat ser?

R: Bé, jo sempre he dit que si no hagués estat futbolista, m'hagués agradat estudiar la carrera d'INEF i ser professor d'educació física. No obstant, de de moment em va força bé, penso que quan em retiri, m'agradaria obrir un taller de mecànica, perquè m'agraden molt els cotxes.

P: Algú de la teua família ha jugat a futbol?

R: Sí, el meu pare, Quim, va ser un gran porter quan jugava, tota la gent gran i de la seva quinta sempre m'han dit que era molt bo. Després està el meu germà, que sempre havia jugat en l'equip del meu poble. El meu tio Juanjo també va jugar al futbol i fins i tot va tenir l'oportunitat d'entrenar al Barcelona però va decidir quedar-se al poble.

P: Què queda d'aquell noi que jugava pels carrers d'Uldecona?

R: D'aquell noi queda que sap molt bé d'on ve i recorda tota la gent que li ha estat donant suport i ara els ho està retornant amb aquest somni, a tots els que havien cregut amb mi. Aquell noi segueix passejant i gaudint dels amics d'Uldecona, que és el meu poble, quan vaig a les vacances a l'estiu, així que no ha canviat molt.

P: Continuo sent el mateix (jejeje).

P: Com vas començar a jugar a futbol?

R: Jo vaig començar als 5 anys o així a jugar als carrers i després amb gent de 2 ó 3 anys més grans que jo. Recordo que la pilota gairebé era mes

gran que jo (jejeje).

Vaig començar a jugar de porter fins que el meu pare i tota la gent que venia a veure els partits em veien més de jugador de camp, així que vaig començar a jugar 2 parts de porter i 2 parts de jugador, perquè en aquells temps sent tan petits jugàvem 4 parts de 15 minuts. Va ser passant el temps quan vaig acabar jugant sol de jugador, i així em vaig quedar.

P: Vas marxar molt jove a Vila-real, això et va fer madurar molt com a persona?

R: La veritat és que sí, em va fer madurar molt ràpid perquè vaig haver d'anar-me'n als 12 anys a viure a la residència del Vila-real, vaig estar 6 o 7 anys vivint lluny de la família i els amics, i això és una lliçó de vida.

P: El millor consell que et va donar el teu pare?

R: El millor consell que em va donar el meu pare i la meua mare que sempre han viscut el futbol a casa, és que cregués amb mi, que si jo m'ho

proposava i volia, que podia. La meua mare sempre em deia i mai oblidaré: Si vols, pots...i tenia raó.

P: Què et diuen els pares després dels partits?

R: El meu pare i la meua mare sempre han estat molt crítics perquè volien el millor per a mi, està clar que a mesura que van passant els anys et diuen unes coses o altres, però els meus pares sempre m'han dit el que pensaven, i això a mi m'agrada i m'alegro que fossin així amb mi.

P: Com va ser el fitxatge pel Vila-real?

R: Jo jugava i disfrutava de fer-ho. I un dia va haver-hi un observador que es va interessar i que va demanar de que anés a provar al Vila-real. Els meus pares em van portar a entrenar i bé, suposo que ho vaig fer bé, perquè van acabar fitxant-me.

P: La base del Vila-real, és de les millors d'Espanya?

R: Jo, que he passat per totes les categories del futbol, base del Vila-real, he de dir que el nivell era altíssim, igual com el d'ara. Penso que la cantera del Vila-real és una de les millors d'Espanya i d'Europa.

P: Com va anar el fitxatge pel Manchester?

R: El fitxatge del Manchester va ser un procés llarg. Vam fer una gira amb el primer equip del Vila-real a la pretemporada per Anglaterra, ens vam reunir a l'habitació de l'Hotel on estàvem, el meu pare i el meu representant. I em van dir que el Manchester em volia per aquell mateix any. Llavors vam valorar-ho tots plegats i vaig decidir anar-me'n al Manchester City, sentint-ho molt pel Vila-real que he de dir que sempre el duré al cor, crec que vaig fer el correcte i no em peneleixo de res.

P: Els teus millors entrenadors?

R: N'he tingut molts i tots m'han tractat molt bé i els tinc una gran estima perquè m'han portat fins on estic ara mateix, però he de dir que el que més em va marcar, va ser Salva Zapata, el meu entrenador des que vaig arribar a Vila-real i que vaig tenir-lo 3 o 4 anys.

P: El millor consell que t'ha donat un entrenador?

R: Tots els entrenadors et donen o intenten donar-te sempre bons consells, però Salva sempre em deia el mateix que els meus pares, si vols pots, i amb treball i sacrifici diari ho aconseguiràs.

P: És Guardiola tan metòdic com diuen?

R: Per a mi, no. Pep és una gran persona, i que amb nosaltres es porta molt bé i tenim un gran rotlló entre tots.

P: Què és el que més t'agrada de Guardiola?

R: M'agrada la seva forma d'entrenar, la

seua filosofia perquè sóc un jugador que m'agrada que l'equip tingui la pilota tot el temps possible i prendre riscos com els que ell pren. I per últim m'agrada que sigui un entrenador que malgrat el que es diu d'ell i que malgrat tot el que ha guanyat, té els peus a terra i es pot tenir molta confiança amb ell.

P: Com és el futbol anglès?

R: És molt diferent al d'Espanya, té molt més ritme, és tot molt més directe, més anada i tornada però es gaudeix molt perquè es viuen molt els partits.

P: Quantes hores entrenes al dia?

R: Al dia normalment entrenem 2 hores, perquè solem fer gimnàs abans d'entrenar, després surts al camp i en acabar tens opció de tornar al gimnàs.

P: Com és un dia normal en la vida d'Aleix?

R: Doncs mira, el meu dia a dia és aixecarme d'hora, perquè a Manchester hi ha molt trànsit als matins, i vaig a entrenar. En arribar ens pesen, perquè ens obliguen a pesar-nos tots els dies, i ja després esmorzen tranquil i tens el teu temps fins que arriba l'hora de l'entrenament, quan acabes el que he dit, vas al gimnàs, al fisio, a les piscines i quan acabes a menjar, menges i després ja doncs te'n vas a casa a descansar. Després, hi ha dies que surts a fer una volta, altres prefereixes estar a casa per descansar i per últim a sopar cap a les 21 h i a dormir perquè l'endemà has de tornar a donar el 100% en l'entrenament.

P: De Vila-real a Manchester, com vas assimilar el canvi?

R: Vaig notar-lo molt

en els primers partits pel tema del ritme, del joc directe i que no podies combinar tant com ho feia a Vila-real, però al final no tens altra opció que adaptar-te i tirar endavant.

P: Si un nen se t'acosta i et demana un consell, què li diries?

R: Quan m'han preguntat això en un Campus, en les xerrades, sempre acostumo a donar el mateix consell: dóna sempre el màxim de tu, en cada entrenament, en cada partit, fora del camp igual, sacrifica qualsevol tipus de cosa que pugui afectar-te en la teua carrera esportiva i gaudeix del que fas, que al cap i a la fi és el que t'agrada i t'apassiona.

P: Si haguessis de definir futbol, què diries?

R: El teu jugador favorit?

P: Si haguessis de definir futbol, què diries?

R: Tinc molts jugadors que m'agraden, però Ronaldinho o Xavi Hernández, són en els que mes m'he fixat sempre.

P: Segueixes el CF Uldecona?

R: I tant, és el club del meu poble i sempre i estic en contacte per saber els resultats.

P: Pots anar cedit al Girona. És cert?

R: Són rumors típics de final de temporada, però que el jugador, en aquest jo, a hores d'ara, no sap res.

PROPER:

NANDO GARCIA

